

rok 1968

Jednoho večera v klidném táboře začali lidé vycházet z domu, panikařit a křičet.

Pana Šestáka vzbudil hluk a vyběhl z domu. Nechápal, co se dělo.

Všichni hlasitě křičeli „Kontrarevoluce!“ Pan Šesták tomu nerozuměl, proto se zeptal přemimo, koho potkal.

že strachu ztráely svých blízkých se vydal
přímě k tanku a ruským vojákům.

První věc která ho napadla, bylo házení kamenů na tank.
Tochvíli dostal pár facků od vychovatele. „Nebližni, to je špatný nápad!“

Po třech dnech okupace odjel z tábora domů a
žádně se setkal s rodiči.